

[Wilhjelms]

Jeg er enig i en masse af de mere detaljerede betragtninger, der er gjort af både socialdemokratiets og SFs ordfører, og skal derfor ikke gentage dem, men vil godt gentage et punkt, som hr. Bernhard Baunsgaard var inde på. Det er muligt, at der er en snedig forklaring, men mig har det altså også undret. Der står i loven, at man kan oprette amtsmusikudvalg, og der står i ministerens fremsættelsestale, at det faktisk er sket i alle amter. Så undrer sådan én som mig sig altså over, at det nu skal gøres obligatorisk. Jeg ved ikke, om man frygter, at de bliver nedlagt igen. Jeg kunne bedre forstå det, om man mere detaljeret, som fru Ingerlise Koefoed var inde på det, diskuterede disse udvalgs funktion, deres faktiske arbejde, deres oplysning til folk om mulighederne osv. Men hvis det er rigtigt, at de faktisk alle steder er opstået frivilligt efter reglen om, at man kan, så er det lidt svært at se, hvorfor vi nu skal gøre det til en forpligtelse og ligefrem gøre det til en dyd, at loven nu gør det til en forpligtelse.

Steffensen (KrF):

Kristeligt folkeparti var, da loven blev vedtaget i 1976, positiv over for loven og de intentioner, der lå i loven, og så med glæde frem til, at vi skulle få nogle erfaringer, inden vi skulle revidere loven i denne folketingsssamling.

Derfor vil jeg sige med det samme, at vi er meget positive over for lovforslaget. Vi mener, at der i denne lov ligger noget særdeles godt for hele befolkningen, og den megen aktivitet, der er kommet, navnlig efter at loven blev vedtaget i 1976, har også vist, at der har været et stort behov for det.

Det er rigtigt, at 8 mill. kr. til lovens yderligere forbedring måske ikke er de store penge i den sammenhæng, men på den anden side finder vi det rimeligt i netop de tider, vi lever i, at vi ligesom tager det i mindre nyk.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at vi også er meget interesserede i, som ministeren gør opmærksom på det i sin fremsættelsestale, en yderligere udbygning af samarbejdet mellem amternes musikudvalg og primærkommunerne. Det går jo vældig godt en lang række steder, og landsdelsorkestrene kommer virkelig rundt i amterne og langt ud over am-

ternes grænser en lang række steder, men det er rigtigt at animere yderligere dertil.

Jeg vil godt nævne en bestemt ting. Vi kender fra det sønderjyske og det vestjyske område den såkaldte Esbjergordning, som nu har fået en vældig folkelig opbakning på stort set frivilligt initiativ. Jeg vil bede ministeren om at være opmærksom på, at disse og tilsvarende ordninger ikke på nogen måde bliver hindret eller stækket ved lovens revision.

Der er en lang række ting i lovforslaget, der ingen grund er til her at gå i detaljer med, men som det er nødvendigt at få yderligere belyst i udvalget, og kristeligt folkeparti tilsiger et positivt samarbejde.

Mølgaard (DR):

Lad det være sagt straks: retsforbundet kan ikke støtte dette musiklovsforslag. Vi finder ikke, at det er principielt rigtigt med en udvidelse af de kulturpolitiske bevillinger, snarere tværtimod, og en udvidelse er der jo tale om med dette lovforslag. Vi skal indrømme, at der er tale om pebernødder, sådan at vi ikke vil stille nogen større eller blot mærkbare skattelettelsesmuligheder i udsigt for nogen ved at gå den modsatte vej. Principielt foretrækker vi imidlertid som sagt denne vej. Dette, at der er tale om pebernødder, gør det så meget desto lettere at få sine tvivl om, hvad dette lovforslag egentlig skal til, hvad det skal nytte, og hvad det kan nytte med sådanne offentlige bevillinger til musikformidling. Vi vil modsætte os revisionsforslagets bevillingsudvidelse, om end ikke med alle midler, men i hvert fald med palamentariske midler. Vi skal love at holde kammertonen i vores modstandsudøvelse.

Jeg skal i øvrigt erklære mig lydhør over for den omprioritering inden for bevillingsmassen, som loven lægger op til, og vi går også gerne videre end blot de retningsmæssigt rigtige justeringer, man vil foretage ifølge lovforslaget. Også vi mener imidlertid, at man kan gå længere endnu, også i retning af videregående ligestilling af rytmisk musik i forhold til anden musikudøvelse. Vi vil ikke være med til denne omprioritering på et i alt hævet bevillingsniveau, men den relative fordeling inden for massen er vi meget villige til at være med til at revidere.